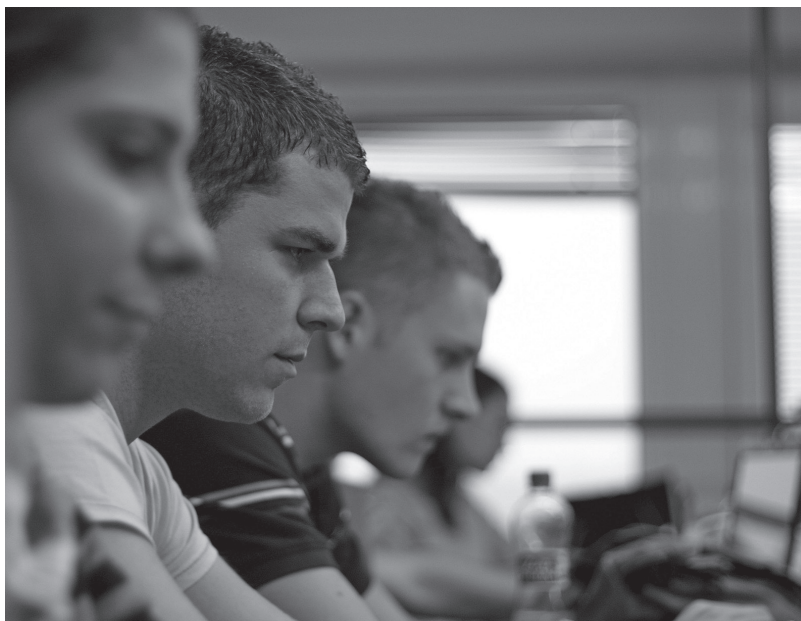

KAM NA VYSOKÚ ŠKOLU, ZAMAGURČANIA? VÝCHOD, ZÁPAD, SEVER, JUH?

No, drahí študenti, kompasy do rúk a ideme na to!

Štatistiky - nerozlučné priateľky novinára! Vďaka nim som zistila, že v Zamagurí nielenže nechýbajú vzdelaní ľudia, ale dokonca je ich stále viac a viac. Vedeli ste, že za posledných 6 rokov sa na vysokú školu prihlásilo 273 študentov z 323 absolventov gymnázia? Našlo sa teda len 50 tých, ktorí študentský život neokúsili. Krásne číslo! Všetci však na začiatku svojej cesty za vzdelaním riešili rovnaké otázky: Na akú školu ísť? Do akého mesta? atď. Drahí zamagurskí maturanti, ak teda nemáte kompas, žiaden strach. Trochu som pátrala a dozvedela som sa zaujímavé informácie o výhodách, či nevýhodách štúdia v slovenských mestách. Nebudem Vám hovoriť, na aký odbor sa zamerať, to azda najlepšie viete sami. Rada by som Vás však oboznámila s finančnými, pracovnými a inými podmienkami v daných lokalitách Slovenska so zameraním predovšetkým na Východ a Západ našej krajiny. Keďže prax je mnohokrát viac ako teória, opýtala som sa absolventov Gymnázia v Sp. St. Vsi, ako sa na danú problematiku pozerajú oni sami. Teda tí, ktorí tým celým prechádzajú.

Viac na strane 6

ROZHOVOR S ING. JOZEFOM HRIVKOM
Viac na strane 10

ZAMAGURSKÉ NOVINY - SKUTOČNÉ MÉDIUM

OSOBNOSTI ZAMAGURIA
MODERNIZÁCIA CIEST
ZÁKUTIA ZAMAGURSKÝCH DEJÍN
TURISTICKÁ SEZÓNA OTVORENÁ

4 ĽUDIA VERZUS 17 OBCÍ ZAMAGURIA

VŠETKO ZO ZAMAGURIA

Prečo je nevyhnutné
platiť miestne dane a
iné poplatky?

Viac na strane 7

EKONOMIKA

Aktuálne výsledky
futbalových zápasov

Viac na strane 16

ŠPORT

Brehy Dunajca znova
ožili tradíciou

Viac na strane 4

KULTÚRA

Otvorenie letnej
turistickej sezóny

Viac na strane 3

SPOLOČNOSŤ

SLOVO ŠÉFREDAKTORA:

POVIEDKA O KRČMÁROVI A STATKÁROVI...

Boli raz dvaja gazdovia. Mali deti, pracovité ženy a nič im nechýbalo k spokojnému životu. Prvý, Jano, mal statok a živil sa prácou na rozsiahlom poli. Z dopestovaného zbožia nielenže uživil rodinu, ba dokonca ostatok múdro popredal a mal na všetko, čo v dome potrebovali. Druhý, Mišo, mal hostinec. Čapoval pivo a stoly jeho útlej krčmičky sa prehýbali pod pečenými husami a všelijakými dobrotami.

Jedného dňa sa obaja gazdovia zobrali na jarmok. Jeden aj druhý si zaumienil kúpiť kravu. Jednému mala slúžiť na oranie ako záprah a ten druhý chcel svojich hostí v krčme pohostiť kvalitným mäskom. Keď sa stretli na jarmoku, obaja na seba potmeľúdsky poškuľovali. Ako keby tušili, že ten druhý má záľusk presne na to isté. Začali sa teda rozhliadať po krave a podvedome jeden z druhého nespúšťali oči. Statkár sa rozkukal po jarmoku a na vršku medzi stánkami so zeleninou si všimol

obyčajného sluhu, ako ponúka na predaj kravu svojho pána. Statkár Jano sa teda pomaly blížil k sluhovi a chystal sa kúpiť dobre vypasené hovädo. Krčmár Mišo však sledoval každý jeho krok a všimol si, že smeruje práve ku krave. Rozbehol sa teda za ňou a ozlomkrky utekal hlavanehlava ku sluhovi. Prebehol popred Janovi a zvalil pred ním drevené vedrá, ktoré patrili k stánku istého predavača. Jano sa teda zohol, pomohol predavačovi pozbierať vedrá a kráčal ďalej. Tu už videl, že s kravou začal narábať krčmár Mišo. Jano pomaličky šípil o čo Mišovi asi ide. Prišiel napokon Jano k sluhovi a predsa len sa ho opýtal, koľko za tú kravu chce. Tu sa do neho pustí krčmár, že nech ide kade ľahšie, že za kravu sa už dojednal. Sluha ničomu nerozumel. Kým Jano prišiel ku krave, za ten čas Mišo nahováral sluhu, nech kravu za nič na svete statkárovi Janovi nedá. O tom, že má sám o kravu záujem sa však ani nestihol zmieniť. Sluha teda videl

pokoru u pokojného statkára, ktorý mu skôr ako krčmár ponúkol slušnú sumu a správal sa k nemu ako k seberovnému. Vážil si teda sluhu statkára a aj napriek rozčúlenému krčmárovi Mišovi mu kravičku za pár zlatých prenechal.

Krčmár namiesto toho, aby prvý ponúkol čestne svoju ponuku, snažil sa odhovoriť sluhu od svojho protivníka. Sluha teda tento súboj vôbec nechápal. Hlúpy krčmár bol síce pri krave prvý, no malý mozog mu kázal namiesto činov vystrúhať intrigy. Takto prišiel hlúpy krčmár o kravu... Sluha rozšíril chýr o tomto podivnom chovaní krčmára po celom chotári. Od vtedy sedí krčmár v prázdnej krčme a ľudia sa kvôli jeho podivným spôsobom od krčmy radšej odvracajú. Statkár si tak pokojne užíva plody svojej práce a teší sa svojmu zdatnému statku i peknému poľu.

**Predseda občianskeho združenia
Divadlo RAMAGU, Lukáš Marhefka**

CYKLOTRASA

SPIŠSKÁ STARÁ VES – MAJERE - ČERVENÝ KLÁŠTOR

Pripravená projektová dokumentácia, vysporiadaná väčšina pozemkov, dostatok energie do práce. Čo teda chýba projektu cyklotrasy, aby mohol byť konečne zrealizovaný? Človek nemusí byť vizionárom, aby mohol odpovedať na túto otázku. Áno, sú to peniaze. Finančne náročný projekt čaká na injekciu. Možným zdrojom financovania

projektu sú štátne financie, prostriedky VÚC a pochopiteľne finančná spoluúčasť mesta a zainteresovaných obcí. Priaznivo údajne vyzerá štátna finančná pomoc, nakoľko sa príslušné fondy súčasnej vládnej garnitúry plánujú zaoberať práve takýmito projektmi. Práve prostriedky od štátu by mohli značne pokryť náklady na tento 1,5 miliónový projekt.

Má sa jednať o novovybudovanú cestu určenú pre cyklistov širokú cca 3 metre s nadväznosťou na súčasné značené cyklotrasy na našom území a podobne s prepojením na zrkadlový projekt v Poľsku. V súčasnosti nie je zatiaľ známy dátum začatia realizácie. Po nadobudnutí dostatku finančných prostriedkov však projektu už nič nebude stáť v ceste.

(Ima)

Reklama

RAMAGU
D I V A D L O

PRIESTOR PRE VAŠU REKLAMU!

NOVINY@DIVADLORAMAGU.SK

DIVADLO RAMAGU NA KRAJI NEÚSPEŠNÉ

Divadlo RAMAGU Spišská Stará Ves reprezentovalo mesto na regionálnej prehliadke divadelných ochotníkov pod názvom Divadelná Šuňava (17. - 19. 2. 2012), kde s hrou S KŠEFTY NEJSOU ŽERTY od Lívie Dermovej získalo odporúčanie poroty, a tak postup medzi najlepšie krajské ochotnícke súbory.

V konkurencii šiestich činoherných divadiel sa však nášmu divadlu nepodarilo na tomto podujatí uspieť. Krajská scénická žatva sa konala 23. - 25. 4. 2012 v Levoči. RAMAGU si z tejto prehliadky odnieslo hodnotné rady poroty a pamätný pocit z účinkovania na takomto významnom podujatí. Veľkým prekvapením a podporou pre Divadlo RAMAGU bola účasť primátora mesta Ing. Jozefa Harabina s manželkou na úspešnom predstavení v Šuňave. Ešte väčším prekvapením však bola pre náš

súbor účasť pána primátora aj na krajskej súťaži v Levoči. Na žiadnom súťažnom predstavení nám tak nechýbalo domáce publikum. Divadlo RAMAGU odohralo s hrou S KŠEFTY NEJSOU ŽERTY

premiéru a päť repríz. Pre tento rok plánuje RAMAGU veľký filmový projekt podľa literárnej predlohy od Viktora Majerika a taktiež mnohé divadelné predstavenia.

(Ima)

OTVORENIE LETNEJ TURISTICKEJ SEZÓNY

ČERVENÝ KLÁŠTOR

Dňa 21. apríla 2012 sa v zamagurskej obci Červený Kláštor konalo otvorenie letnej turistickej sezóny 2012.

Tento deň sa niesol v duchu posolstva o zatvorení kláštora Kamaldulov. 24. apríla 1782 bolo do kláštora doručené nariadenie, ktorým panovník Jozef II. dal zatvoriť rehole, ktoré neprinášali viditeľný úžitok. Túto udalosť, na otvorenie sezóny, dramaticky stvárnila herci divadla Commedia z Popradu.

V tento deň návštevníci Červeného

Kláštora zažívali príjemné spoločenské a kultúrne podujatie, o ktoré sa postarali už vyššie spomínaní popradskí herci, ale aj zamagurské folklórne súbory Maguranka, Frankovčan, Osturňanka, DFS Pieniny a Flisocek, ktoré svojim spevom a tancom navodili pravú goralskú atmosféru.

Takisto si Červený Kláštor pripomenul výročie darovania desiatich tokajských viníc mníchom z kláštora, verejnosti predstavil fotofaksimilu herbára frátra

Cypriána a novinkou je aj obnovenie tradície včelárstva a činnosti Cypriánovej lekárne. Aj tohto roku budú môcť turistov sprevádzať muži, ktorí sa pripravujú na vstup do rehole dominikánov.

Sezóna v Pieninách bola otvorená tradičným odomknutím vôd Dunajca a posvätením plti, po ktorom nasledoval splav po rieke Dunajec. Nech sa to teda aj tento rok v Červenom Kláštore „hemží“ turistami!

(sib)

KOSTELNIČÁKOV ORNAMENT

20. apríla 2012 sa v KD v Spišskej Starej Vsi uskutočnilo otvorenie výstavy žiackych prác s názvom Kostelničákov ornament spojené s ocenením víťazných prác. Do medzinárodného kola sa zapojili žiaci zo Slovenska aj z Poľska. Zapojilo sa 14 škôl a posudzovali sme 240 prác. Každá práca umelecké dielko, porota mala ťažkú úlohu. Ako každý rok, aj dnes sa na vernisáži zúčastnila pani PhDr. Anna Kostelničáková z Bratislavy aj pani Helenka Kubenková zo Spišskej Novej Vsi, príbuzné umelca. Ceny odovzdával okrem pani Kostelničákovej a Kromkovej aj nový predseda MO MS v Spišskej Starej Vsi, pán Jaroslav Tomala.

PIENINSKÁ OZVENA BREHY DUNAJCA OŽILI TRADÍCIOU

Brehy Dunajca oživali tradíciou aj v mesiaci apríl a to v rámci aktivity mesta Spišská Stará Ves pod názvom Pieninská ozvena. Po viac ako tridsiatich rokoch sa do Zamaguria vrátila tradícia speváckej súťaže, v ktorej sa predstavili všetky vekové kategórie spevákov sólistov. Do súťaže sa mohli prihlásiť aj sólisti inštrumentalisti, ľudové hudobné skupiny a spevácke skupiny interpretujúce piesne z pohraničia Severného Spiša. Zastúpenie v Pieninskej ozvene mala i druhá strana Dunajca, svoj talent si prišli do Spišskej Starej Vsi konfrontovať Poliáci. Takmer tridsiatim súťažiacim nechýbal talent,

ba niekedy aj odvaha. Porotu tvorili niekdajšie úspešné speváčky sestry Gondekové, učiteľka ZŠ Spišská Stará Ves – Iveta Simčíšinová, pani Regecová – vedúca folklórneho súboru Flisocek z Červeného Kláštora. Za poľskú stranu svoj mandát v porote obsadila pani Krystyna Milaniak, riaditeľka oblastného kultúrneho strediska v Niedzici, ďalej pán Peter Zelina, vedúci folklórneho súboru Maguranka Sp. St. Ves a napokon pán Edmund Pruziňský, bývalý riaditeľ ZŠ Sp. Hanušovce, ktorý bol zároveň aj jej predsedom. Prinášame Vám oficiálne výsledky znovuzrodenej zamagurskej speváckej súťaže. (lma)

V kategórii speváci sólisti do 15 rokov:

- I. Klára Axamská (Lesnica)
- II. Kováčiková Lenka (Spišská Stará Ves)
- III. Ester Švienta (Spišská Stará Ves).

V kategórii spevácke skupiny (SS):

- I. SS Osturňanka (Osturňa)
- II. SS FS Vrchočina (Stará Lubovňa)
- III. SS Vyšňolapšanské trio (Vyšné Lapše-PL).

V kategórii sólista inštrumentalista:

- I. Dominik Furcoň (Matiašovce)
- II. Magdaléna Pirchala (Nižné Lapše-PL).

V kategórii speváci sólisti od 15 do 20 rokov:

- I. M. Hrebíková a K. Jarembinská (Veľký Lipník)
- II. Róbert Duda (Veľká Lesná)
- III. Zdeno Dudžák (Reľov)

V kategórii speváci sólisti nad 20 rokov:

- I. F. Furcoň a J. Furcoň (Matiašovce)
- II. Lucia Petruščáková (Malá Franková)
- III. Jozef Kapolka (Lapše Nižne-PL).

V kategórii ľudové hudby (EH):

Nebol určený jednoznačný víťaz. Porota udelila dve prvé miesta pre I.H. Františka Kačicu (Spišská Stará Ves) a E.H. Furcoňovcov (Matiašovce).

MODERNIZÁCIA CESTNÝCH KOMUNIKÁCIÍ POKRAČUJE

Slalom pomedzi jamy v asfalte je cestou smerom z Magury do Spišskej Belej obľúbenou disciplínou šoférov prechádzajúcich túto trasu takmer denne. Pri pohľade na vozovku v niektorých častiach tejto cestnej komunikácie sa človek pýta, či by všetok materiál vynaložený na zalepenie jám na ceste za niekoľko rokov nestačil, hádam, aj na nový koberec. Ale nechajme túto polemiku a poďme sa pozrieť na fakty. Je pravdou, že na tejto ceste už došlo k rekonštrukcii nemalých úsekov a čo je hlavné, bude sa naďalej pokračovať. Zamagurským šoférom svitá na lepšie časy. A nie len im... Pred niekoľkými dňami prebehla rekonštrukcia úseku

Spišská Belá – Slovenská Ves v dĺžke 2,36 km. Medzi „Belou“ a Slovenskou Vsou nás ale ešte údajne čaká pokračovanie v rolovaní nového koberca, a to v dĺžke 1,7 kilometra. Zatiaľ sme však nezískali jasnú informáciu o tom, či sa bude tohto roku rekonštruovať aj legendárny „tankodrom“ smerom z Magury do Slovenskej Vsi. Poslanec VÚC a primátor mesta Spišská Stará Ves, Ing. Jozef Harabin, vyjadril svoje presvedčenie, že tento úsek cesty môže byť opravený, snáď, ešte tento rok. Spolu s primátorom Spišskej Belej, taktiež poslancom VÚC, Dr. Bielákom vynakladajú značné úsilie, pre nájdenie vhodného spôsobu riešenia situácie. Obrovský slalom tak možno

bude pozastavený ešte tento rok. Ďalšou pozitívnou zmenou bude modernizácia 1,7 km. úseku na ceste II/542 v smere Reľov – Magura. Modernizovať sa bude v roku 2012 okrem iného aj viac ako sedem kilometrový cestný úsek tretej triedy medzi obcami Toporec a Veľká Lesná.

Dopravná infraštruktúra v regióne Zamaguria a jemu priláhlých cestných spojení sa teda postupne dostáva na vyššiu kvalitatívnu úroveň. V Zamagurí prebehla hlavne v roku 2011 rozsiahla rekonštrukcia a medzi zamagurskými obcami boli zrekonštruované úseky spolu v dĺžke takmer 20 km.

(lma)

REĽOV SITUÁCIA V OBCI

Zamagurská dedinka Reľov tohto roku dovŕši 698 rokov od prvej písomnej zmienky o obci. Súčasným starostom je pán František Dudžák, ktorého sme sa opýtali na súčasný život a pomery v obci.

„Najpriaznivejšia situácia pre samosprávu Obce Reľov bola v rokoch 2007- 2009“, začína rozhovor pán starosta. Potom však v obci nastáva trpká ekonomická situácia. Na rok 2010 bol obecným zastupiteľstvom schválený rozpočet vo výške 74 120,- €, no skutočnosť predstavovala výšku iba 39 526,- €. Už v tento rok sa to ekonomicky začalo lámať. Na rok 2011 bol teda rozpočet nižší asi o 20 000 €, no ani ten sa nepodarilo naplniť. Obec Reľov musela prijať opatrenia na zníženie výdavkov a to inštaláciou úsporných svietidiel osvetlenia obce a zrušením miesta upratovačky. Činnosti spojené s upratovaním priestorov obecného úradu, kultúrneho domu a domu smútku zabezpečuje obec uchádzačmi o zamestnanie v rámci aktívnej činnosti. Rok 2012 aspoň v prvých štyroch mesiacoch vyznieva priaznivejšie, ako spomínané roky“, konštatuje František Dudžák. „Obec Reľov má v súčasnosti aj záväzky po dobe splatnosti, ktoré „zdedila“ po bývalom vedení obce a ktoré spláca v rámci možností tak, aby to neohrozilo riadny chod obce. Obec zrealizovala projekt pod názvom „Oprava miestnych komunikácií“ a v rámci revitalizácie krajiny a integrovaného manažmentu povodí a krajiny obec v roku 2011 úspešne realizovala projekt pod názvom „Protipovodňové opatrenia v Obci Reľov“. Pri tejto príležitosti by som chcel apelovať na všetkých obyvateľov obce, vlastníkov lesných porastov, užívateľov nehnuteľnosti, ale aj k ostatným, ku ktorým sa tieto riadky dostanú, aby nepoškodzovali, ba naopak

udržiavali lesné a poľnohospodárske prvky protipovodňovej ochrany, ako sú hrádzky, odrážky, ale i samotné cesty, nakoľko obec ich musí udržiavať (na základe zmluvy s Úradom vlády SR) počas nasledujúcich 20 rokov,“ vyslovuje svoju prosbu pán starosta. Dedinka má pripravené ďalšie projekty na opravu miestnych komunikácií, rekonštrukciu budovy (bývalý MVV) a bude pokračovať vo výstavbe kanalizácie.

Počas finančne priaznivejšej situácie v roku 2009 usporiadala obec oslavu 695. výročia od prvej písomnej zmienky o obci a 200. výročia samostatnej farnosti v Reľove. Obecný úrad usporiadal kultúrny a športový program, čo malo medzi občanmi priaznivý ohlas. V oblasti športu obec nezahála a od roku 1981 sa neustále prezentuje futbalovým mužstvom v regionálnej súťaži. Veľmi pekné výsledky dosahuje aj hasičské družstvo, keď v minulom ročníku Kežmarskej ligy skončilo na 2. mieste. Na krajskej súťaži hasičských družstiev obsadilo skvelé 5. miesto a tým sa kvalifikovalo dokonca na celoslovenskú súťaž. „Veríme, že im tento optimizmus vydrží a vybojujú ešte nejednen vavrín do zbierky v novodobej histórii“.

Obec plánuje rekonštrukciu Klubu mladých, chcela by využiť eurofondy na rekonštrukciu, čiastočnú asanáciu,

prístavbu a zateplenie budovy bývalého MNV, a aby obec mala solídne pracovisko obecného úradu, nakoľko v súčasnosti sídli v priestoroch Základnej školy na základe nájmovej zmluvy, ktorá je majetkom rímskokatolíckej cirkvi. „Čoraz častejšie počuť z úst ústavných činiteľov, že prichádza doba, kedy je potrebné riešiť odluku cirkví od štátu. Až by došlo k realizácii tohto zámeru, neviem aký postoj by zaujala cirkev k terajšiemu bezplatnému nájmu obce v jej priestoroch, preto spomínaný projekt bude pre obec najvyššou prioritou v najbližšom období,“ vyjadril pán Dudžák svoje obavy. V oblasti pohrebníctva má obec vybudovaný Dom smútku, no potrebuje menšiu rekonštrukciu, aby vyhovoval najnovším právnym predpisom. V oblasti športu bude potrebné zrealizovať šatne so sprchami a administratívnymi priestormi pri futbalovom ihrisku. V obci je 3,7 %-ná nezamestnanosť, čo je oproti celoslovenskému priemeru 14 % veľmi optimistickým číslom. Ministerstvo sociálnych vecí SR pripravuje projekt, ktorým si nájde prácu snáď aj niekoľko dlhodobo nezamestnaných obyvateľov obce. „Hlavných úloh máme pred sebou dosť, je to beh na dlhé trate, a tých menších je ešte o mnoho viac,“ končí rozhovor pán starosta.

Čítať o problémoch súčasných malých dediniek v Zamagurí môže viesť mnohých ľudí z veľkého mesta k úsmevu. Tieto dedinky sa snažia každým dňom zveladiť si svoje „teritórium“ a riešiť, niekedy na prvý pohľad, aj banálne otázky. Finančná situácia je najväčším nepriateľom malých zamagurských obcí, a preto vyjadrujeme veľké sympatie a podporu všetkým starostom vrátane pána Dudžáka v úsilí o zveladenie obce a želáme hlavne veľa zdravia a dostupnosť finančných prostriedkov.

(sib)

POZVÁNKA NA PRETEKY LEZÚŇOV

MO MS Spišská Stará Ves v spolupráci s CVČ Štatenko organizuje 1.6.2012 o 14.00 hodine v telocvični ZŠ Spišská Stará Ves Preteky lezúňov.

Môžete si vybrať, v ktorej z kategórií - 1. štvornožky, 2. dopravný prostriedok - chodák - bude Vaše dieťa súťažiť! Prihlášky doručte do 28.5.2012 osobne v CVČ alebo na telefónnom čísle 148 1077 alebo 0911 420 094.

KAM NA VYSOKÚ ŠKOLU, ZAMAGURČANIA?

Do akej miery si spokojný/á s cestovaním?

Alena, Sp. St. Ves (KE) - Jedna cesta do Košíc ma vyjde okolo 4 eurá, čo nie je v porovnaní so západným Slovenskom vôbec veľa. Priami spoj však ide len ráno. Pri prestupovaní treba stále čakať minimálne pol hodiny, či už je to v Starej Lubovni, alebo v Poprade, čo vie niekedy poriadne liezť na nervy.

Janka, Sp. Hanušovce (BA) - S cestovaním nie som vôbec spokojná. Na vlaky treba v Poprade čakať minimálne 30 minút a navyše aj cena je veľmi vysoká, takže chodievam domov cca každé 3 týždne.

Matúš, Sp. St. Ves (PO) - Cestovanie do Prešova je prijateľné finančne a hlavne časovo, aj keď frekvencia spojov nie je veľmi častá. Cena sa pohybuje od 2,25 do 2,7 eur, som teda spokojný.

Katarína, Lesnica (TT) - Najväčšia nevýhoda cestovania na Západ je vzdialenosť a najmä cena cestovného. Preto domov nechodievam často, ale v podstate to nie je až tak zlé a som celkom spokojná.

Jozef, Matiašovce (NR) - Aj napriek tomu, že cesta do Nitry je dlhá asi 340 km a trvá asi 7 hodín, každý týždeň sa vraciam domov. Na cestovanie sa dá zvyknúť. Priamy spoj vlakom do Nitry nejde, preto väčšina študentov cestuje autobusom, ale ja v poslednom čase cestujem s kamarátmi autom.

Máš nejakú skúsenosť s brigádami v meste, v ktorom študuješ?

Jozef, SSV (KE) - Hneď na internáte mám brigádnické centrum, takže s tým problém nie je, aj keď zárobky nie sú veľmi veľké. Vo voľnom čase sám brigádujem.

Jozef, Matiašovce (NR) - Ja osobne som bol na brigádu a nemôžem sa sťažovať. Niekoľko mojich spolužiakov má dokonca aj stabilnú prácu, na západe s pracovnými miestami problém nie je.

Anežka, Veľká Franková, (KE) - Osobnú skúsenosť s prácou počas semestra nemám, ale myslím si, že tu nie je veľa možností pre študentov pracovať popri škole, a keď sa nejaká brigáda nájde, tak nie je dobre finančne ohodnotená.

Jakub, Červený Kláštor (BA) - V Bratislave je možnosť na prácu až-až. O prácu tu nie je núdza, v porovnaní s Východným Slovenskom. Každý kto chce pracovať, má možnosť.

A čo ubytovanie?

Anna, Sp. St. Ves (BA) - Bývam na internáte a cena, ktorú platíme je primeraná tomu, čo máme k dispozícii. Priváty sú väčšinou ďaleko od školy, podstatne drahšie a na internáte máme za dobrú cenu internet, jedáleň, pohybové štúdio, študentské podniky, UPC (Univerzitné pastoračné centrum). Všetko na jednom mieste. Nemenila by som.

Anežka, Veľká Franková (KE) - Bývam na internáte. Internát pridelujú študentom predovšetkým na základe vzdialenosti od bydliska a priemeru známok. Cena je prijateľná (37-50 €/mesiac). Je tu aj pripojenie na internet (10 €/semester), takže som spokojná.

Boris, Matiašovce (BA) - Bývam na internáte a do školy to mám len na skok (Fakulta informačných technológií), takže som veľmi spokojný, pretože nemusím nič platiť za MHD, ktorá stojí na 3 mesiace asi 33 €.

Denisa, Sp. St. Ves (PO) - bývam na internáte pri škole, čo je veľké plus. Cena za internát sa pohybuje od 40 eur, čo si myslím, je ešte celkom prijateľná suma a navyše sa tam dá za prijateľnú cenu aj najesť.

Katarína, Lesnica (TT) - S internátom som veľmi spokojná. Ale my, prváci, máme malú nevýhodu, že nedostávame internát priamo v Trnave, ale v malej dedinke vedľa. Takže je to jediná nevýhoda, pretože musím cestovať každý deň.

Aké vidíš výhody či nevýhody štúdiá na Východnom a Západnom Slovensku?

Boris, Matiašovce (BA) - Štúdium na západe má svoje výhody, hlavne čo sa týka uplatnenia po škole a platovo je to tiež oveľa lepšie ako na Východnom Slovensku. A negatíva vidím v tom, že keď je človek ďaleko od domova, tak je to zo začiatku dosť ťažké, ale časom si zvyknete na všetko.

Anežka, Veľká Franková (KE) - Medzi hlavné pozitívum štúdiá na Východnom Slovensku považujem vzdialenosť. Vďaka tomu môžem byť doma aj každý víkend, keď chcem. Myslím si, že je tu aj lacnejšie ubytovanie ako na západe. K negatívam by som určite zaradila menej pracovných možností počas a aj po skončení štúdiá.

Jozef, Matiašovce (NR) - Určite keby môj odbor vyučovali napr. v Prešove, tak by som šiel tam. Je to oveľa bližšie, ale taká možnosť zatiaľ nie je. Už keď som

bol na nejakom pohovore v Nitre, tak sa mi tam páčilo a teraz som tu nadmieru spokojný.

Matúš, Sp. St. Ves (PO) - Každý by si mal vybrať, čo vyhovuje jemu, preto je náročné odpovedať na túto otázku. Ja za seba však môžem povedať, že mi najviac vyhovuje vzdialenosť. Vraciam sa domov každý týždeň a ak by som si mal možnosť vybrať ešte raz, určite by som znovu volil Prešov.

Jozef, Sp. St. Ves (KE) - Hlavnú výhodu vidím vo vzdialenosti, cenovej dostupnosti a hlavne mentalite- „šičke sme tu východňare“).

Jakub, Červený Kláštor (BA) - Z môjho uhla pohľadu je Bratislava vyhovujúca pre študenta najviac, pretože na Západnom Slovensku sú kvalitnejšie školy, lepšia možnosť sa zamestnať, blízkosť Viedne, Brna, Budapešte, Prahy.

Ján, Sp. Hanušovce (KE) - Štúdium na východnom Slovensku má výhody hlavne vzdialenosť, nižším cenám ubytovania a služieb a stretávam tu aj veľa študentov zo Zamaguria, ktorých poznám od detstva. Negatívom sú menšie pracovné príležitosti. Ináč je negatív podľa mňa veľmi málo.

Anna, Sp. St. Ves (BA) - Vzhľadom k tomu, že prvý ročník som študovala na Prešovskej univerzite, a potom som sa rozhodla prestúpiť do Bratislavy, vnímam túto vec z oboch strán. Keď som bola v Prešove, dochádzala som každý týždeň domov, určite je Prešov aj lacnejšie mesto v porovnaní s Bratislavou. Na druhej strane však študentovi jazykov nedokáže ponúknuť možnosti, aké by som si predstavovala. Možnosť brigády skoro nemožná. Ľudia sú si však bližší v Prešove. Z Bratislavy dochádzam domov len raz za mesiac, pretože cez víkendy pracujem. Táto možnosť mi však umožnila precestovať veľa krásnych miest v priebehu tohto roka. Taktiež tu mám po blízku agentúry, ktoré usporadúvajú kastiny, a tak mi umožňujú vycestovať na celé leto do zahraničia. Škola bola hlavným dôvodom, prečo som sa rozhodla prestúpiť a svoju voľbu rozhodne nelutujem. Úroveň štúdiá jazykov, čo sa týka najmä anglistiky, v Bratislave je s Prešovom neporovnateľná, no zato germanistika v Prešove sa mi zdala lepšia. Všeobecne sa mi zdá, že moji rovesníci v mojom odbore sú viac draví v BA, a tak chcene alebo nechcena aj mňa to ženie vpred. Konkurencia je tu veľká, ale to núti človeka, aby nezaspal na vavrínoch.

Vzdialenosť, pracovné príležitosti, úroveň vzdelania, ubytovanie, časové a finančné náklady na cestovanie... Podľa našich študentov sú toto najdôležitejšie rozdiely štúdia na Východnom a Západnom Slovensku. Ponúkame Vám malé porovnanie:

Spišská Stará Ves - Košice

Autobus Spišská Stará Ves - Košice:	3,3 €
Autobus Spišská Stará Ves - Poprad:	1,35 €
Vlak Poprad - Košice, rýchlik:	2,64 €
MHD na 3 mesiace:	24 €
Vzdialenosť:	138 km.
Doba cestovania:	cca 3,5 hod.

Spišská Stará Ves - Bratislava

Autobus Spišská Stará Ves - Poprad:	1,35 €
Vlak Poprad - Bratislava: IC:	13 €
rýchlik:	8,45 €
MHD na 3 mesiace:	33 €
Vzdialenosť:	396 km.
Doba cestovania:	1,5 hod. + 4,5 hod.

Neostáva mi iné, drahí študenti, len Vám popriať veľa šťastia pri rozhodovaní. Výber vysokej školy je veľký krok v živote človeka a bolo by veľkou nerozvážnosťou nemyslieť na všetky okolnosti spojené so štúdiom. Mamičky a oteckovia, je ťažké radiť svojim malým Jožkom či

Aničkám, že? Čaká ich veľký svet plný možností a príležitostí, no na druhej strane vyprázdni práve vaše peňaženky. Je potrebné teda myslieť na všetko. Na pracovné príležitosti, ale aj na celkové náklady. Myslím, že sme Vám ponúkli dostatočný úvod do problematiky,

ktorá určite každého študenta či rodiča zaujíma. Teraz je len na Vás, ako sa rozhodnete a na ktorú svetovú stranu vypláva vaša loď. Či to bude sever, východ, západ, alebo juh, prajeme Vám veľa šťastia.

(lid)

Parobci z Frankovej pamätajú na tradície a svojim frajerkám vystavili niekoľko vysokých májov. Pozvali nás na ohrávanie, takže v ďalšom čísle Vám o tom prinesieme reportáž.

SAMOSPRÁVA

PREČO JE NEVYHNUTNÉ PLATIŤ MIESTNE DANE A INÉ POPLATKY?

Národná rada Slovenskej republiky sa dňa 23. septembra 2004 uzniesla na zákone č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Tento zákon bol doposiaľ pätnásťkrát zmenený, pričom posledná zmena bola vykonaná zákonom č. 548/2011 s účinnosťou od 1. januára 2012.

Miestnymi daňami, ktoré môže ukladať obec sú: daň z nehnuteľnosti, daň za psa, daň za užívanie verejného priestranstva, daň za ubytovanie, daň za predajné automaty, daň za nevýherné hracie prístroje, daň za vjazd a zotrvanie motorového vozidla v historickej časti mesta a daň za jadrové zariadenie. Obec taktiež ukladá miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné

odpady.

Obce zaviedli miestnu daň podľa tohto zákona všeobecne záväznými nariadeniami prvýkrát s účinnosťou od 1. januára 2005. Jednotlivé zmeny môžu vykonávať dodatkami k platným nariadeniam, alebo zrušením neaktuálnych nariadení a schválením nových všeobecne záväzných nariadení.

Po tomto teoretickom úvode si opätovne položíme otázku: Prečo je nevyhnutné platiť miestne dane a miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady? Odpoveď na túto otázku hľadáme spoločne. Určite všetci alebo väčšina z nás chce bývať v obciach (prípadne v mestečku Spišská Stará Ves), ktoré sú upravené a čisté, s kvetinovou výzdobou a lavičkami, s čistými riekami a potokmi, s upravenými

verejnými priestranstvami a ihriskami, s peknými obecnými úradmi a kultúrnymi domami, s dôstojnými kostolmi a cintorínmi. Taktiež všetci alebo väčšina z nás chce bývať v obciach, ktoré majú funkčné vodovody, kanalizácie, čističky odpadových vôd a verejné osvetlenie. A takto by sme mohli pokračovať.

Aby nami zvolení starostovia a poslanci mohli realizovať svoje volebné programy je potrebné, aby každý z nás nielen naťahoval ruku so slovami: „Starosta, daj! Starosta, urob! Starosta, zariad! Starosta, postaraj sa!“ ale je nevyhnutné, aby sme sa všetci podieľali na správe vecí verejných tým, že si budeme plniť svoje povinnosti a budeme poctivo a včas platiť svoje záväzky voči samosprávam tam, kde žijeme, ale aj tam, kde vlastnime nehnuteľnosti.

(mam)

GORALINGA – PASTIERIK NA ZLATOM VOZE

GORALSKÁ ROZPRÁVKA

Vydavateľstvo GORALINGA prináša v týchto dňoch na pulty kníhkupectiev reedíciu goralskej rozprávky Viktora Majerika Pastierik na zlatom voze, ktorej pôvodná verzia vyšla vo vydavateľstve Mladé letá v edícii Najkrajšie rozprávky v roku 1966 s ilustráciami Jany Krivošovej.

Táto knižôčka je prvou štartovacou publikáciou novozaloženej edície vydavateľstva GORALINGA, ktorá

nesie názov „Rozprávočka“. V uvedenej edícii vydavateľstvo ponúkne čitateľom v priebehu roku 2012 ďalšie tituly - Ján Doruľa: Čarovný svet a skutočný život v slovenskej ľudovej rozprávke a Miroslav Pius: Od mýtov k rozprávkam (Ako vznikli slovenské ľudové rozprávky).

Súčasnú vydanie rozsahom útlej knižôčky (32 strán, rozmer: 120x166,5 mm) obohacujú kresbičky detských

ilustrátorov – žiakov zo Základnej školy v Spišskej Starej Vsi.

Knihu Pastierik na zlatom voze si budete môcť zakúpiť priamo u vydavateľa prostredníctvom webovej stránky www.goralinga.sk, v sieti vybraných kamenných a internetových kníhkupectiev a v Mestskej knižnici v Spišskej Starej Vsi.

Vydavateľstvo GORALINGA aj touto cestou ďakuje za spoluprácu vedeniu Spojenej školy v Spišskej Starej Vsi, Mgr. Anne Kromkovej a žiakom - ilustrátorom:

Jaroslave Pisarčíkovej
Kataríne Budzákovej
Sofii Petre Krišákovej
Micheale Ovšonkovej
Klaudii Kataríne Regecovej
Mirkovi Stuchlákovovi a Tomášovi Kozubovi
Jánovi Dubielovi
Vanese Mirgovej a Liliane Ruizovej.

ZÁKUTIA ZAMAGURSKÝCH DEJÍN

Tušíte, koľko domov stálo v Zamagurí v roku 1655? Koľko požiarov, smrteľných epidémií a iných tragédií prežili naši zamagurskí predkovia? Poznáte meno aspoň jedného zamagurského richtára? Počuli ste niekedy o prvej cigánskej svadbe, prvých zbojníkoch, či o židovských synagógach v Zamagurí? Ak nie, necítte sa hlúpo, pretože hlúpy nie je ten, kto nevie, ale ten, ktorý nechce vedieť. V pravidelnej rubrike „Zákutia zamagurských dejín“ Vám prinášame to najzaujímavejšie z histórie Zamaguria, to najzaujímavejšie z našich dejín.

Tak napríklad. V rokoch 1710 - 1711 počas „veľkého“ moru na Spiši nezostal v Spišskej Starej Vsi na žive ani jediný roľník, zachránilo sa len niekoľko sluhov. Zomrelo vyše 400 ľudí a v Matiašovciach to bolo presne 236 dedinčanov. O rok neskôr, akoby toho nebolo dosť, sa Spišská Stará Ves zmiatla v plameňoch. Vyhorela celá... História už nezmeníme, môžeme ju však zachrániť pred zabudnutím. Spoznávajme jej tajomstvá a skryté miesta, aspoň z úcty k našim predkom, ktorí nám vybudovali svet, v ktorom teraz žijeme – Zamagurie.

(lid)

VIKTOR MAJERIK IN MEMORIAM

Viktor Majerik predstavuje pre Zamagurie jednu z najvýznamnejších osobností spoločenského a kultúrneho života. Naša redakcia sa v spolupráci s vydavateľstvom Goralinga rozhodla prinášať čitateľom Zamagurských novín každý mesiac doposiaľ neuverejnené pozostatky tvorby tohto výnimočného človeka. V tomto čísle Vám na úvod ponúkame beletrizovaný životopis Viktora Majerika z knihy **Doživotná umiestenka** (Goralinga 2010).

Viktor Majerik sa narodil 23. marca 1930 v Žiline ako druhorodený syn Jána Majerika a Emílie Majerikovej, rodenej Markovej. Mal jedného staršieho brata Júliusa. V roku 1945, tesne pred skončením druhej svetovej vojny, opustil načas spolu s rodičmi rodnú hrudu, aby strávil zopár mesiacov v rakúskom okresnom mestečku Ried im Innkreis v Hornom Rakúsku. Po návrate na Slovensko začal pracovať v Žiline ako stavebný robotník. V

roku 1948 nastúpil do zamestnania vo Svite, kde na Strednej priemyselnej škole získal výučný list strojníka.

Už od útleho detstva bol športovo zdatný. Aktívne hrával predovšetkým futbal a stolný tenis, nepohrdol ani lyžovaním. Tak ako mnohí (iní - vynechať) mladí ľudia sa s nefalšovaným nadšením zapojil do budovateľských aktivít na stavbe Trate mládeže. Po vyučení vytrval vo Svite len krátko. Opäť zasadol do školských lavíc v Pedagogickej škole v Kežmarku. Po jej ukončení v roku 1955 na výzvu Československého zväzu mládeže odišiel do Zamaguria – jeho prvou zastávkou bola dedinka Zálesie, odkiaľ však po dvoch mesiacoch

nastúpil na vojenskú základnú službu. Po návrate z vojenskej služby sa načas vrátil do Zálesia, neskôr „učiteľoval“ v Haligovciach a vo Veľkej Lesnej.

So svojou prvou manželkou Elenou, tiež učiteľkou, s ktorou mal 4 deti, sa usadil v Haligovciach. V roku 1964 sa zapísal na externé štúdium na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, odbor národopis, ktorú v roku 1970 úspešne ukončil.

V októbri 1968 nastúpil do funkcie osvetového inšpektora Odboru školstva

strediska v roku 1991 nastúpil do funkcie riaditeľa Okresného osvetového strediska v Poprade, kde pôsobil do roku 1995.

V roku 1996 začal popri dôchodku pracovať ako etnograf a neskôr zástupca riaditeľky Lubovnianskeho múzea v Starej Lubovni. V zime roku 1997 utrpel komplikovanú zlomeninu dolnej končatiny a 31. decembra 1997 pracovný pomer s múzeom ukončil.

Ako dôchodca ostal naďalej činný – spolupracoval s viacerými printovými

m é d i a m i , venoval sa prednáškovej činnosti a konečne po rokoch začal systematicky triedit etnografický materiál zo Zamaguria, ktorý zhromaždil od 50. rokov 20. storočia. V roku 2003 do jeho života kruto zasiahla nevyliciteľná choroba. A hoci s ňou s obrovskou dávkou vzdoru a chuti do života bojoval, osud či vyššia moc

a kultúry na Okresnom národnom výbore v Starej Lubovni, neskôr do funkcie vedúceho odboru školstva a kultúry. V roku 1971 na vlastnú žiadosť z ONV odišiel.

V novembri 1971 začal pracovať na MsNV v Spišskej Starej Vsi ako riaditeľ Mestskej osvetovej besedy, neskôr Mestského kultúrneho strediska.

V roku 1976 sa oženil druhýkrát. S manželkou Annou s ktorou mal dve deti sa usadil v mestečku Spišská Stará Ves.

V roku 1980 mu minister kultúry Miroslav Válek udelil vyznamenanie Zaslúžilý pracovník kultúry.

Po zrušení Mestského kultúrneho

rozhodli ináč.

9. júla 2004 sa v skorých ranných hodinách životná púť Viktora Majerika ukončila... V ten istý deň popoludní sa narodila jedna z jeho vnučiek Zuzka, ktorá má rovnako ako jej dedko rada folklór a rovnako ako on má v očiach šibalské hnedé ohníčky...

Miestom posledného odpočinku Viktora Majerika sa stalo mestečko Spišská Stará Ves, ktoré mu v roku 2008 pri príležitosti 700. výročia prvej písomnej zmienky udelilo najvyššie vyznamenanie in memoriam Za významné tvorivé výsledky v oblasti kultúry.

(sib)

INZERCIA

Kúpim | Predám | Hľadám | Darujem
Priestor pre vašu inzerciu

ROZHOVOR

ING. JOZEF HRIVKO (MAJITEĽ PENZIÓNU PLTNÍK A ÚSPEŠNÝ PODNIKATEĽ)

DÁTUM NARODENIA: 30. 1. 1957

RODINNÝ STAV: ŽENATÝ

VZDELANIE: VYSOKÁ ŠKOLA STROJNÁ A TEXTILNÁ V LIBERCI

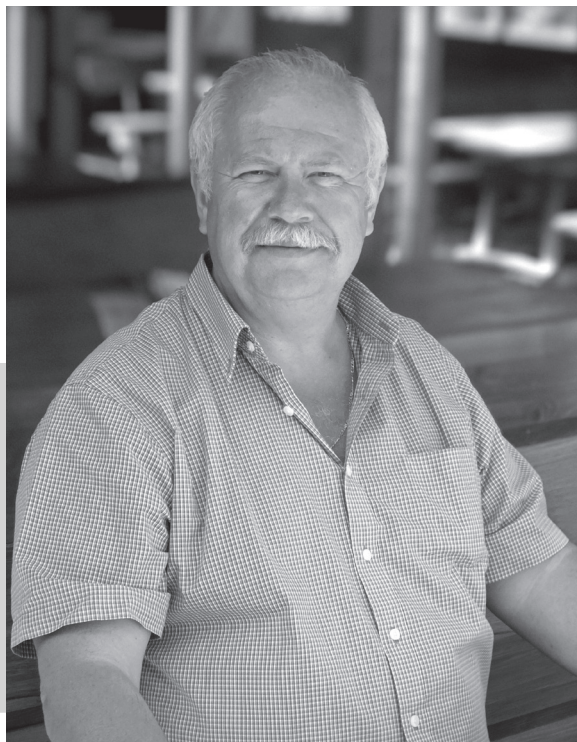
VIEROVYZNANIE: „NAŠE KLASICKÉ“

POLITICKÝ NÁZOR: ĽAVIČIAR, SILNÝ SOCIÁLNY PODTEXT

KONÍČKY: ŠPORT, KNIHY, FILMY

OBEÚBENÝ FILM: ČERVENÉ VÍNO

HERCI: HOPKINS, KVIETIK, PÁNTIK

Aké boli vaše začiatky podnikania?

Počiatky boli veľmi ťažké, pretože som bol riaditeľom Tatrasvitu v Spišskej Starej Vsi a prechod, ktorý nasledoval z jednej spoločensko-ekonomickej formácie do druhej, bol spojený aj s tým, že ľudia v riadiacich funkciách museli ten systém dobíhať. Keď bolo teda treba naštartovať niečo nové, už tam bolo tesno. Po mojom odvolaní z tejto funkcie som ostal bez všetkého, bez akýchkoľvek finančných prostriedkov.

Na Slovensku sa hovorí:

„Od dobroty aj psy zdochýnajú.“

Život samotný ma teda prinútil, aby som začal niečo robiť. Dost ťažko som hľadal obživu, no raz prišlo obdobie, kedy začalo snežiť a ja som si celkom jasne uvedomil, že keď prituhne, ľudia aj firmy budú musieť vykurovať, a teda budú musieť kupovať uhlie. Tak som sa dal na úplne inú branžu, založil som uhoľné sklady v Starej Lubovni. Tie boli základom môjho podnikania, hneď prvý dni ukázali, že som urobil dobre. Toto rozhodnutie bolo správne. No a ďalej, keďže uhlie je sezónna záležitosť a chceli sme to kompenzovať aj s letom, dal som sa dokopy s dvoma ľuďmi z „Lubovne“, ktorí prevádzkovali stavebnú činnosť. Spolu sme vytvorili firmu Tatracor,

s.r.o., ktorá fungovala takmer 20 rokov. Taktiež v Lysej na Dunajci sme mali obchody s alkoholom a potravinami. Na Slovensku sa však hovorí - „Od dobroty aj psy zdochýnajú.“ Keď už bola firma zakorenená a fungovala, začínali sa tam prejavovať ľudské disharmónie a je choré, aby človek kvôli peniazom nespál. Povedal som si, že v „Lubovni“ končím, dal som sa na podnikanie v cestovnom ruchu a kúpil som Hotel Pltník.

Kúpiť hotel, ale asi nie je také jednoduché, ako sa zdá...

Nebola to jednoduchá záležitosť. Zvíťazila filozofia. Pltník patrilo bývalému družstvu v Červenom Kláštore a družstvo to nebol len penzión, ale aj klasická poľnohospodárska činnosť. Keď sa to ponúkalo ako celok, bolo to veľmi ťažké predať, bolo na to potrebné veľa zdrojov. Keby sa to predávalo po častiach, penzión zvlášť a družstvo zvlášť, bolo by to jednoduchšie. Ja som však zvolil ťažšiu alternatívu. Dal som sa dokopy so Slavom Čačíkom, kde on dopredu avizoval, že má záujem o poľnohospodársku činnosť a ja sa budem venovať cestovnému ruchu. Išli sme teda do ponuky, ktorá bola pre správcu konkurznej podstaty najzaujímavejšia, lebo sme to chceli všetko, ako celok. Po kúpe sme sa následne rozdelili a funguje to takto do dnes.

Podnikanie na Slovensku v cestovnom ruchu, ako to vnímate?

Cestovný ruch na Slovensku má

každá vládna garnitúra v ústach, keď je potrebné dostať sa do vlády. Keď sa to stane, ako keby na to každý zabudol. Cestovný ruch je ako nechcené dieťa, čo je zvláštne, lebo danosti, ktoré tu máme pre toto odvetvie, má málo ktorá krajina. Podpora štátu v zmysle vytvorenia podmienok pre podnikanie v cestovnom ruchu je veľmi diskriminujúca v porovnaní s inými krajinami. Máme jednoznačne ťažšie podnikateľské prostredie ako naši susedia.

Aj napriek ťažšiemu podnikateľskému prostrediu, to vo vašom prípade vyzerať, že sa Vám celkom darí. Aký bol vývoj hotela po Vašom príchode a aké sú vaše priority v tomto biznise?

Penzión ktorý som prebral sa vôbec nedá porovnať s tým, v ktorom sme dnes. Osem rokov non-stop inovujeme, pristavujeme, využívame fondy Európskej únie. Zvolili sme cestu optimálneho pomeru ceny a kvality. Za pomerne nízku cenu dostanete u nás pomerne vysokú kvalitu. Čo sa nám prejavilo ako veľmi dobré riešenie.

Čo je však najpodstatnejšie a čo sa nám podarilo je to, že všetky služby, ktoré turista potrebuje v Zamagurí, máme pod jednou strechou. Ubytovanie, stravovanie, bicykle, rafty, kanoe, kajaky, plte, kondičná dráha, multifunkčné športové ihrisko, detské ihrisko... Na základe toho sme schopní tvoriť niekoľkodňové pobyty s pestrým programom. Naš zákazník teda nemusí hľadať, ale dostáva do ruky hotový produkt.

Ďalej som ja osobne presvedčený, že zákazník, ktorý príde k nám si zaslúži vidieť to najlepšie nielen v Zamagurí a na slovenskej strane, a preto propagujem turistické atrakcie aj z poľskej strany. Ako napríklad priehradu, Zakopané atď. Absolútnym grom je však pre mňa to, čo moji zamestnanci počujú desaťkrát denne. A síce, môžeme mať zlaté kľučky na hoteli, ale keď nebude dobrá kuchyňa a príjemná obsluha nemáme vlastne nič.

A čo ohlas zo strany ľudu v súvislosti s vašim pôsobením v hotelierstve?

Vo vzťahu k obyvateľom, no myslím, že si uvedomujú môj pozitívny prínos vzhľadom aj na to, že zamestnávam ľudí len zo Zamaguria. Snažím sa vyjsť v ústrety sponzorsky. Napríklad na Mikuláša organizujeme podujatia pre škôlku, spolupracujeme so starostom a s inými organizáciami, ktorým pomáhame aj finančne.

“Podarilo sa mi v zime vo fóliovníku vypestovať 5000 červených tulipánov”

Pozrime sa aj na (staré známe) konkurenčné prostredie v Červenom Kláštore...

Tak to sa týka hlavne pltníctva. No, bohužiaľ, je to tak, ako to je. Nevieme sa dohodnúť s konkurenčnými pltnicami, čo je na škodu všetkým nám. Keď sa pozrieme na tie priestory, tak to vyzerá jak v Rusku na Sibíri. Parkoviská, záhradné úpravy... katastrofa. Ak by sme sa spojili a ak by fungovala nejaká dohoda, mohlo by to tu vyzeráť úplne inak. Ďalšou vecou je katastrofálna komunikácia so zákazníkom, ktorý nevie, že je tu taká, taká a onaká spoločnosť. Jednoducho sa dostane do rúk predajcom lístkov a vypočuje si že ten je taký, ten je onaký – skrátka vždycky sú to negatívne správy o tých druhých. Konkurenčné prostredie najmä v pltiach je veľmi zlé.

Kde je problém, že neviete nájsť kompromis? V Poľsku to funguje. Majú jedinú pltnicu.

V Poľsku to teraz funguje aj preto, že tam sa tak žrali, ešte viacej možno ako my tu. To všetko umocnil obrovský „prúser“, kedy sa utonuli niekoľkí mladí ľudia, čo vyvolalo takú vlnu nevole a kritiky, že štát (ešte vtedy to bolo možné)

do toho vstúpil, nadirigoval vytvorenie jedného združenia, ktoré má svoje vedenie a jednoducho štát ako keby zagarantoval poriadok. U nás to nie je možné. Teda konkrétna odpoveď, prečo to u nás nefunguje je, že veľmi zlá genéza vzťahov, kedy každý každému ublížil, je absolútnym problémom pri úsilí o nejaké zjednotenie. .

Môžeme teda konštatovať, že vzťahy sú trvalo rozvrátené?

Vzťahy sú trvalo rozvrátené, nabúrané a veľmi, veľmi nechutné. Aj tento týždeň sme vyvíjali snahu, kedy iniciátormi boli niektorí ľudia z konkurenčnej spoločnosti a niektorí z našej, aby sme sa nejak postupne pokúsili o nejaké zjednotenie a výsledkom toho je, že ešte tá ďalšia firma sa ide rozbiť a budú z nej dve firmy. I keď dnes máme ešte vypracovať nejakú koncepciu jednej kasy, „kolejku“ a jednu knihu objednávok, čo je základ spoločného fungovania. Máme to ešte spoločne prerokovať. Ja sa budem veľmi snažiť aj so svojimi kolegami, aby sa to presadilo... ale.. je tam veľké ale.

Vy osobne ste teda otvorený kompromisom a dohodám?

Samozrejme. My, v našej firme, sme sa už pred časom pokúšali vyhovieť všetkým podmienkam, ktoré si konkurencia žiadala, aby sme išli do kompromisov, ktoré snád prinesú svoje ovocie.

Zimná sezóna v Hoteli Pltník?

Hotel je otvorený aj v zime, ale len pre organizované skupiny. V zime je atmosféra dosť deprimujúca, zákazníkov tu proste niet. Nie je ekonomicky únosné mať otvorený hotel aj v zime. I keď napríklad akcie ako Silvester sa nám darí úspešne naplniť.

Ďalšie plány s hotelom?

Vízia tu samozrejme je. Čo sa týka obsadenia mimosezónne mám predstavu, ktorú ale ešte nechcem zverejňovať, je to zatiaľ moje obchodné tajomstvo. Realizovať by sme však chceli aj isté doplnkové služby. Brzdí nás však fakt, že pozemky, na ktorých by som chcel realizovať svoje zámery, vyžadujú najprv preraziť nekonečnú byrokráciu na Slovenskom pozemkovom fonde, aby som sa už konečne dostal k svojim pozemkom, ktoré mám spolu s nimi, na jednej parcele. To, čo však môžem prezradiť zo zámerov s týmto hotelom, je vybudovanie komerčného rybníka

STĹPČEK

ANDREY GALICOVEJ

Dvakrát jar a rozkvitnuté jablone

Jedna z krásnych črt Zamaguria je to, že keď sa doň vraciam, je iné ako moje študentské mesto, ktoré leží „v teplých krajinách“.

Keď prichádzam zo školy a tam už začína voňať jar, tu je stále sneh. Ale ten sneh je tu belší. Zima mi je všade rovnaká, ale nikdy nie je dvadsaťstupňový mráz taký pekný ako pri pohľade na Tri koruny. A keď sa v škole ešte teším z padajúcich listov, doma mám už radosť z prvého snehu.

A na jar je to snád najlepšie! Môžem toto ročné obdobie zažiť dvakrát. Keď už zimy pomaly stačí, teším sa na to, ako sa cestou na internát budem kochať prvými snežienkami a narcismi. Teraz, keď píšem tento článok, viem, že keď sa zajtra budem ťahať s batohom zo zastávky do „môjho druhého domova“, pôjdem okolo kvitnúceho orgovánu. Teším sa, že keď mi bude ľúto, že odkvitol, tak pocestujem domov a uvidím ho znovu. A kvety jabloní, za ktorými cestou z internátu smútim už dlho, budú kvitnúť tiež.

Aj toto je jeden z dôvodov, prečo sa rada vraciam domov. Zamagurie je vždy iné. Niektorí by mohli povedať, že je severskejšie, chladnejšie alebo nevlúdnejšie. Ale nie je to tak. Len ponúka iné farby, iné kvety a iné vône.

... a nemusím čakať rok, kým uvidím znovu kvitnúť jablone.

o rozlohe 20 x 30m. Prilákať chceme deti s rodičmi, ktorý si budú môcť u nás zachytať... Takže ďalšia služba, ktorá bude dominantnejšou. Pretože ak prídeš na dovolenku, nemôžeš sedieť na izbe a pozeráť televízor. Musíš mať jednoducho čo robiť. O to sa Hotel Pltník všemožne snaží.

Uhlie, cestovný ruch, Tatravšit, je to naozaj všetko? Alebo sa nájde ešte niečo zaujímavé?

Nájde. Ešte v novembri v roku 1989 sa mi podarilo niečo, čo tu nemalo obdobu. Snáď s prihliadnutím na poveternostné podmienky by si to zaslúžilo aj zápis do Guinnessovej knihy rekordov (úsmev). Podarilo sa mi totiž v zime vo fóliovníku vypestovať 5000 červených, krásnych, 70 - centimetrových tulipánov. S úspechom som ich predal na MDŽ. Bolo to ale kruté obdobie, pretože každé ráno som sa musel starať o tento fóliovník, potom sa osprchovať a utekať do Tatravšitu, no a večer znova k tulipánom. Bolo to ale nádherné obdobie. Bol to prvý krok do podnikania a vtedy som aj veľa vecí pochopil.

Ktorý biznis Vás najviac naplňal ?

Skôr si dovoľm preformulovať otázku v tom slova zmysle, že ktorá činnosť v biznise ma najviac naplňa. Pretože ak si obchodník je jedno či predávaš, kvety, šrubky, handry alebo uhlie. Keď si výrobcár, je jedno či budeš vo vagónke alebo v elektrotechnike. Ako činnosť mňa najviac naplňa obchod. Množstvo zákutí, komunikácia, osobný vklad, obchod je to, čo ma na tomto celom zaujíma najviac. Výroba, ako to bolo v Tatravšite je činnosť, ktorá mi nevoniala. Tam je totiž veľmi veľký podiel rôznych ľudských faktorov. Kolkokrát prišla do Tatravšitu žena, ktorú zmlátil opitý muž. U nás pracovala ako drak, ale potom musela nakúpiť, navariť, upratať a mnoho iného. Nebolo to často krát únosné, čo sa nakoniec prejavilo vo vyrobenom kuse. Je tam skrátka veľmi veľa subjektívnych záležitostí, ktoré jednoducho neviem ovplyvniť. Obchod je o niečom inom.

Dáme si teraz bulvárnu otázku. Ktorý biznis Vám prosperoval najviac?

Jednoznačne obchod s uhlím

a s alkoholom.

Na čo ste v živote najviac hrdý?

Nad tým nemusím veľmi rozmýšľať. Mám veľmi pozitívny vzťah k ľuďom všeobecne. Veľmi si vážim a pestujem vzťahy v rodine, k deťom a podobne. Veľmi si však zakladám aj na vzťahoch

na pracovisku, pretože ľudia robia firmu, nie kľučky zlaté. Preto si hovorím, že je to aj moja zásluha, že vzťahy sú v Pltníku také, aké sú. Ľudí tu netreba hnať do roboty. Človek potrebuje pozitívnu motiváciu a cieľ. Samozrejme niekedy je potrebné vzťahy utriať a vytvoriť mantinely. Mne sa to však zatiaľ celkom darí a vzťahy, ktoré mám sú to, na čo som naozaj hrdý.

“Človek potrebuje pozitívnu motiváciu a cieľ.”

V konkurencii však dobre vzťahy zrejme vždy nefungujú...

Samozrejme sú momenty, kedy musíš ísť do konfrontácie, no aj tá konfrontácia má veľa možností. Môže byť revolučná, militantná, ale môže byť aj tvorivá. Ak sa dá, snažím sa to stále argumentačne podchytiť. Aj v konkurenčnom prostredí sa ale snažím pôsobiť zmierlivo a konštruktívne, zlé vzťahy má trápiť a som z toho smutný.

Múdry človek dokáže nájsť na sebe aj negatívne stránky. Čo považujete za svoju negatívnu stránku?

Človek, keď má svoju sebareflexiu a pozrie sa do zrkadla, musí vidieť na sebe

to dobré, ale aj to zlé. Z tých mojich negatívnych stránok je dominantná asi tá, že popri množstve skvelých rozhodnutí som urobil obrovské zlé rozhodnutia. Konceptne a principiálne zlé. Človek, ak tvorí projekt, dostáva sa do situácie, kedy si pozadie celého diania projektu vykreslí ako pozitívne a stráca racionálny pohľad. Vysvetlím to na príklade dvoch zamilovaných, keď tá láska má jeden veľký mínus, pri zaľúbenosti nevidíš toho druhého v reálnej rovine, alebo vo fiktívnej. Ja som teda niekedy nevidel tie svoje podnikateľské zámery v reálnej rovine, ale v tej ružovej, fiktívnej. To sa mi vrátilo v zlom. Dnes sa teda snažím brať do úvahy všetky reálne faktory a hlavne predvídať aj tie zlé.

V Zamagurí ste známy ako podnikateľ vy aj Vás brat Ladislav. Vy

sa očividne orientujete smerom k Starej Lubovni, Vás brat zase podniká smerom od Spišskej Starej Vsi k Popradu. Je to medzi Vami taká tichá dohoda, aby ste si, ľudovo povedané, „neliezli do kšeftu?“

Určite nie. Toto rozdelenie má iné korene. Ja nie som schopný žiť inde ako v Zamagurí. I keď som mal množstvo ponúk ísť niekam inam, oželel som potencionálny prospech z toho a obetoval som to za život v Zamagurí. Ja jednoducho Zamagurie nevyneším za žiaden iný kút sveta. Brat, ten hneď ako dospel, obzeral sa smerom k Popradu, tam si našiel manželku, založil rodinu. Už týmto je, jednoducho, územné pôsobenie prirodzene rozdelené. No a z druhej stránky veci – máme niektoré podnikania, ktoré sú príbuzné. Ja mám penzión, on má motorest. Obaja sme mali uhoľné sklady. No o podnikaní sa spolu nebavíme. Bolo to teda úplne spontánne a náhodné.

Aké je vaše osobné pranie do budúcnosti?

Samozrejme, zdravie a šťastie. To je prvoradé. A ďalším mojím zbožným práním je, aby som v zime nezačínal dostávať bolesti brucha z nervozity, že opäť tu bude pltnická sezóna a tie vzťahy zase budú zle. Prajem si teda, aby sa pltníci, minimálne v Červenom Kláštore, dokázali, ak už nie zjednotiť, ale aby dokázali spolu aspoň spolupracovať.

FOLKLÓRNY SÚBOR FRANKOVČAN

„Na otázku : Ako dlho tancuješ ? - väčšina folkloristov odpovedá „už od malička“. Ja však toto o sebe povedať nemôžem. Vzťah k folklóru a ľudovej goralskej piesni som mal síce od detstva, ale nemal som kde tento koniček rozvíjať“, takto začína rozhovor s 21-ročným Jankom Lachom, rodákom zo zamagurskej obce Malá Franková a zakladateľom folklórneho súboru FRANKOVČAN.

Tento mladík svoju lásku k folklóru začal rozvíjať v DFS Kútničiek v Spišských Hanušovciach a vo FS Magura v Kežmarku, no po odchode nenechal svoju záľubu zapadnúť prachom.

„Mladých ľudí v Malej Frankovej nie je veľmi veľa, preto sa všetci veľmi dobre poznáme, máme medzi sebou dobré vzťahy a chytáme sa všetkých nápadov, ktoré sa nám pripletú pod nohy“. Tak isto to bolo aj s FS FRANKOVČAN, ktorý funguje od októbra 2009. Títo mladí nadšenci sa začali stretávať a cvičiť goralské kroky a prvky. Okrem toho navštívili starších občanov tejto dedinky, aby im niečo porozprávali o folklóre v Malej Frankovej. Pri týchto stretnutiach objavili mnoho zaujímavých vecí.

Ženský kroj sa v Malej Frankovej zachoval, no starosti im narobil mužský kroj. Niektoré súčasti kroja ponachádzali najmä na povalách, napríklad bežné portky (nohavice) nenašli ani jednej. Pomohol im pán Ján Soľava, ktorý im nakreslil vzor, ktorým boli kedysi tieto portky cifrované. Neskôr sa im podarilo nájsť aj fotografiu s týmto vzorom. Prvé takéto tradičné nohavice im ušili tety z obce, ale keďže tento odev má svoj typický strih, rozhodli sa pátrať ďalej. Janko obišiel pár majstrov, ktorí mu

prezradili svoje tajomstvo, a tak dnes šije Janko portky sám. Každý člen súboru tancuje vo svojom vlastnom kroji, nakoľko zatiaľ nie sú sponzori, ktorí by pomohli s financovaním súborových krojov.

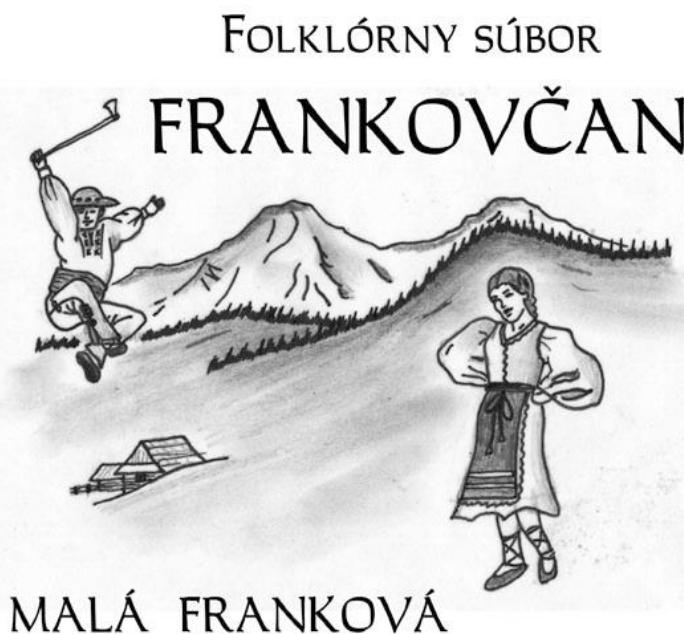
vdaka patrí aj pani Márii Kromkovej za iniciatívu a pomoc pri zhotovovaní krojov.“, vyjadruje mladý nadšenec svoje poďakovanie.

Tréningy majú v budove bývalej ZŠ v Malej Frankovej. Začínajú rozcvičkou a roztancovaním, potom precvičujú tanečné prvky a kroky, nakoniec opakujú tance. Ľudia v dedine ich veľmi podporujú a veria, že budú Malú Frankovú reprezentovať doma i v zahraničí. Napriek tomu, že fungujú len krátko, majú za sebou pekné vystúpenia na slovenských festivaloch a dokonca aj v zahraničí. Samozrejme, chodia tancovať aj na súkromné akcie. Tohto roku figurovali v televíznej folklórnej hitparáde Kapura, v ktorej obsadili krásne druhé miesto. Na okresnej súťaži Šaffová ostroha vyhrali a postúpili na krajské kolo v Humennom, kde obsadili 2 miesto. FS Frankovčan čakajú aj veľké vystúpenia na známych folklórnych

festivaloch v Helpe, na Fredštátskych slávnostiach v Čechách a aj na najväčšom folklórnom festivale na Slovensku Východná 2012, na ktorý sa veľmi tešia.

„Nie je nás síce veľa, ale máme obrovskú chuť do tanca a veľké ambície do budúcnosti. Dúfame, že sa časom budeme rozrastať a budeme stále lepší a lepší. V súbore máme tanečníkov aj so susedných obcí, z Osturne či z Veľkej Frankovej, a radi medzi sebou privítame aj ďalších nadšencov folklóru, ktorí by mali záujem sa k nám pridať. Jankovi a jeho folklórnemu kolektívu s názvom Frankovčan želáme veľa síl a motivácie pri rozvíjaní nášho goralského bohatstva a ešte mnoho nadšených tanečníkov a hudobníkov.

(sib)

Keďže sa presný popis a postupnosť pôvodných tancov nezachoval, choreograficky sa snaží tvoriť Janko sám. Spája prvky a kroky do rôznych variácií a tvorí tance na melódie a piesne z Malej Frankovej. Tie v roku 1958 po dedine vyzbieral, dnes už nebohy filmový režisér a etnograf, Martin Slivka s manželkou Olgou. Práve pani Oľga odovzdala Jankovi tieto piesne aj s nahrávkami. To znamená, že majú bohatý materiál na rozvíjanie folklórnej tradície. Momentálne ich repertoár obsahuje tri párové tance a jeden ozdemkový. „V súbore pôsobi 6 dievčat, 4 chlapci, 2 speváčky a náš nenahraditeľný člen je pán Peter Baka zo Sp. Hanušoviec, ktorý nás sprevádza na akordeóne a zato mu od nás patrí veľké ĎAKUJEME. Naša

ZAMAGURSKÝ HOTEL ELAND

MIMO PREVÁDZKY

Takýto titulok sme našli na oficiálnej webovej stránke Hotela Eland. Po vynechaní zimnej sezóny, ostáva pre verejnosť otázka znovu spustenia prevádzky stále otvorená. Hotel je údajne v rekonštrukcii a nám sa nepodarilo získať k tejto téme žiadne oficiálne stanovisko. Je teda otázne, či top hotel

Zamaguria, Eland, otvorí svoje služby zákazníkom počas letnej sezóny. Pre Zamagurie tento hotel predstavuje možnosti rekreácie a športového využitia. Či bude mať teda Zamagurie možnosť zaplávať si v hotelovom bazéne, či zahrať si tenis na kvalitnom povrchu, je zatiaľ stále otázne.

(lma)

Reklama

Prešovský samosprávny kraj,
Podtatranské osvetové stredisko Poprad,
Obec Červený Kláštor,
Mesto Spišská Stará Ves,
CYPRIAN n.o. Červený Kláštor,
Ľubovnianske osvetové stredisko Stará Ľubovňa

Organizujú festival s medzinárodnou účasťou

XXXVI. ZAMAGURSKÉ FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI

25. – 27. mája 2012
v Červenom Kláštore

pod záštitou predsedu NR SR Pavla Paška
a predsedu Prešovského samosprávneho kraja Petra Chudíka

Generálny partner:

Reklamní partneri:

Mediálni partneri:

Predpredaj vstupeniiek:

Podtatranské osvetové stredisko Poprad, č.t. 052/77 22 466
Obecný úrad Červený Kláštor, č.t. 052/41 81 291 - 3
Mestský úrad odd. kultúry, Spišská Stará Ves, č.t. 052/41 80 411

Vstupné:

Piatok - 8,- € Sobota - 6,- € Nedeľa - 6,- €
Permanenka na všetky programy - 12,- €
Dôchodcovia a ZTP - 3,- €
Deti do 10 rokov a dôchodcovia nad 70 rokov vstup voľný!
Členovia Folklórnej únie na Slovensku vstup voľný!

Informácie: www.osveta.schranka.sk, POS Poprad, č.t. 052/772 24 66, fax: 052/773 21 40,

E-mail: osvetapp@stonline.sk

Organizátori ďakujú
za spoluprácu:

Správe PIENAP-u Červený Kláštor
Baliariam obchodu Poprad

PROGRAM

Piatok 25. 5. 2012

14.00 hod. Za Magurou hrajú, hostí pozývajú ...

Živá pozvánka domácich súborov a hostí v obciach regiónu

Účinkujú: DFS Pieniny a Rovinka, Spišská Stará Ves

DFS Flisocek, Červený Kláštor

ZF Snutki, Jarocin, Poľsko

(Spišská Stará Ves)

17.00 hod. Sprievod domácich a zahraničných súborov

17.20 hod. Položenie kytice kvetov k pamätníku

Š. L. Kostelníčka

(DK Spišská Stará Ves)

17.30 hod. Vitajte v Zamagurí...

Úvítad program domácich súborov a hostí

Účinkujú: FS Maguranka, Spišská Stará Ves

FS Frankovčan, Malá Franková

FS Osturňanka, Osturňa

Fsk Javorina Kolačkov

ZF Snutki, Jarocin, Poľsko

(Amfiteáter)

20.30 hod. Hudobná skupina

ČECHOMOR

Koncert známej folk - rockovej skupiny z Českej republiky

Sobota 26. 5. 2012

(Areál remesiel)

10.00 hod. Zakliata krása

Trh ľudových remesiel

Na Pieninách pri muzike

Sprievodné programy ľudových hudieb v areáli remesiel v rámci

projektu Menšinová kultúra, súčasť tradičnej ľudovej kultúry

Účinkuje: LH RFS Loli rolkica, Veľká Lomnica.

(Prístavisko pod lipami)

14.00 hod. Na vlnách Dunajca

Spjav účinkujúcich na pltiach a privítanka v prístavisku

Účinkuje: DFS Flisocek, Červený Kláštor

ZF Snutki, Jarocin Poľsko

(Amfiteáter)

Stretnutie pod Troma korunami

Otvárací program festivalu a otvorenie

Dní tradície kultúry na Slovensku.

14.30 hod. FS Maguranka Spišská Stará Ves

14.50 hod. FS Osturňanka, Osturňa

15.00 hod. FS Frankovčan, Malá Franková

15.10 hod. FS Vagonár, Poprad

15.40 hod. FS Bociai, Kaunas, Litva

15.50 hod. ZF Snutki, Jarocin, Poľsko

16.10 hod. FS Vagonár stará škola, Poprad

16.30 hod. FS Šafran, Jablonec n/Nisou, Česká republika

17.00 hod. RFS Loli rolkica, Veľká Lomnica

17.20 hod. FS Švarni, Nowy Targ, Poľsko

(Amfiteáter)

Nočný program

21.00 hod. Duša plná ľudí

premiérový program profesionálneho folklórneho telesa

PULS z Prešova

Nedeľa 27. 5. 2012

9.00 hod. sv. Omša

(v kostole sv. Antona pustovníka,

NKP Kláštor Kartuziánov)

Celebruje: Prof. Tadeusz Zasepa, PhD,

Rektor Katoľickej univerzity v Ružomberku

(Areál remesiel)

10.00 hod. Zakliata krása

Pokračovanie trhu ľudových remesiel

Na Pieninách pri muzike

Sprievodné programy ľudových hudieb v areáli remesiel

v rámci projektu Menšinová kultúra, súčasť tradičnej

ľudovej kultúry pod Tatrami 2012

Účinkuje: LH RFS Loli rolkica Veľká Lomnica.

(Amfiteáter)

12.00 hod. Deti deťom

Program detských folklórnych súborov

Účinkujú: DFS Flisocek, Červený Kláštor

DFS Pieniny a Rovinka, Spišská Stará Ves

DFS Furmanček, Malá Franková

DFS Osturňačik, Osturňa

DFS Letnička a Venček, Poprad

host: ZF Snutki, Jarocin, Poľsko

(Amfiteáter)

Pieniny, Pieniny

Záverčný program festivalu

Účinkujú: 14.00 hod. FS Maguranka Spišská Stará Ves

14.10 hod. FS Donauschwaben Masbach, Heidelberg, Nemecko

14.20 hod. FS Magurák, Kežmarok

14.30 hod. FS Bociai, Kaunas, Litva

14.40 hod. FS Magura, Kežmarok

15.00 hod. DRIŠĽAK, hudobná skupina z Vranova

(Nádvorie kláštora)

Sprievodné výstavy :

Rezané do dreva - výstava amatérskeho

remeselníka Miloslava Semančíka

Zmena programu vyhradená!

Vstupné nevraciame! V prípade nepriazniveho počasia sa program uskutoční v KD Spišská Stará Ves!

PRÍSPEVKY OD ČITATEĽOV

SLNKO SVIETI, VODA LÁKA, POSTAVME SI SNEHULIAKA!
MÁRIA ŠTEFAŇÁKOVÁ.

Leto - to najkrajšie ročné obdobie :)

Jemne pofukujúci vetrík, lesknúca sa rosa v tráve, slnko vystupujúce vysoko na oblohu, krídľ lastovičiek poletujúcich sem a tam... typické znaky leta.

Kto nemiluje toto ročné obdobie, na iné si asi chuť nenájde. S letom sa spája teplo, voda a slnko. Nemôžem zabudnúť ani na letné lásky. Premýšľali ste už niekedy nad tým, prečo sa v lete tak ľahko hľadá partner či partnerka? Ja veru áno. Moje filozofovanie ozaj nemá konca kraja :)

Keď sa mladí vyberú do mesta na nejakú akciu s partiou kamarátov, chalani i baby sa nahodia podľa najnovšej módy a z vlasov vykúzlia rôzne neidentifikovateľné tvary. Ženské si už mejkapom radšej nezakrývajú tvár, lebo ju majú konečne nádherne opálenú, tak

sa na omietku radšej vykašľú, veď škoda času i námahy a venujú sa oblečeniu, jemnému líčeniu a účesom. Mnohé z báb zvolia farebné tričko na ramienka, krátke šortky, priliehavú sukničku alebo letné šatičky. Môžu ukázať svoje nohy. Aby im však lepšie vynikli, a povedzme si rovno, aby nimi zaujali chalanov, doplnia ich vysokými topánkami, ktoré hýria farbami... a ešte čosi, nesmú zabudnúť na kabelku, tá je tiež dôležitá, veď kam ukryjú svoje tajné zbrane, ako lesk na pery, voňavku, ktorou omámia opačné pohlavie či hrebeň, aby si kedykoľvek upravili vlasy?

Po posledných úpravách a po hodinách strávených pred zrkadlom sa konečne stretnú všetci niekde von.

Ááá, je to tu! :) Prijemný teplý večer, zapadajúce slnko, pohľady, úsmevy,

dotyky :) Láska veľká... Si nádherná", zašepká ON... "Ďakujem", odpovie ONA. ... Už chýba len veta: "Chceš so mnou chodiť?", lebo na vetu "Chceš so mnou stráviť zvyšok života?" ešte nemajú vek :)

Čo je však horšie, letné lásky dlho nevydržia. Smolu majú tí, ktorí sa dostali do fázy s názvom ZALÚBENIE :) Jeden z páru odíde na druhý koniec republiky, ak nie za more a druhá polovička ostáva doma. Smútok, sklamanie, samota... :)

Tak rýchlo, ako sa do lásky mladí počas leta hrnú, tak rýchlo sa z fázy ZALÚBENIA dostanú. Prídu nato, že to nebol ten pravý alebo tá pravá, kašľú na to a idú ďalej s nádejou...VEĎ BUDÚCE LETO TO VYJDE :)

TELENOVELA
TREATMENT (TRILÓGIA)

Titulky: Trnava. Trinásteho tretí. Trinásť tridsať. Trochu teplo...

Tomáš, Táňa trávia tento teplý týždeň tradične, túlením. Táňa (trochu tučná) telefonuje. Tomáš (tretina Táninho tela) trpí. Táňa totiž trváčne tára, tára, tára... Trúfalý Tomáš túžobne túli Tánino tylo. Táňa trpne. Tomášova tendencia tiskať Tánino telo Táňu trochu traumatizuje. Trémistka... Tomáš, trojnásobný trestanec, tuší Táninu trému, tak tíši Táňu trefným textom.

Ilustrácia: Lucia Krempaská

TOMÁŠ: „Táňa, tá tvoja tóna, tak túžim túliť to tvoje telo, tvoju tvár, to tučné temienko... teda...“
Trápne ticho. Teraz trochu trpne temperamentný Tomáš.

TOMÁŠ: „Táňa trucuješ?“
TÁŇA „Trochu.“
TOMÁŠ: „Táňa trpím... To tvoje tropické telo, tie tvary.“
Táňa trúchli. Trpezlivý Tomáš teraz temperamentne trhá Táni tulipány. Tak taktne, tak teatrálné, tak taktické, tak teplé.

TOMÁŠ: „Tu máš, Táňa“ (trilkuje tlmeným tónom)
TÁŇA: „Tulipány? Tolká toxicita? Ty trubadúr.“
TOMÁŠ: (taktne tipuje) „Tak teda trávu?“
TÁŇA: „Trávu?“
TOMÁŠ: „Tabak?“ (tipuje...)
TÁŇA: (tešivo) „Tak teda tabak!“
TOMÁŠ: „Takto teda, trochu trávi, trochu tabaku.“
TÁŇA: „Tip-top!“
Teraz teda títo týpkovia - tmavovlasá Táňa, tetovaný Tomáš testujú trávu.

Titulky: Trinásť tridsať tri.
Trúfalý Tomáš teraz typicky teoretizuje:

TOMÁŠ: „Táňa... teraz trochu tekutého?“
TÁŇA: „Tokaj?“
TOMÁŠ: „Tvrdsie!“
TÁŇA: „Tatranský?“ (túžobne trpne Táňa)
TOMÁŠ: „Trebárs.“
Testujú tekutý Tatranský, testujú trávu. Tma. Taktik Tomáš typicky teoretizuje:

TOMÁŠ: „Týrrí, tiež ti trasia telom?“
TÁŇA: „Trasie. To triezvieme.“
TOMÁŠ: „Tak teda telesné teplo?“
TÁŇA: „Trebárs.“ (tichým tónom)
Tomáš teraz túžobne taktizuje:
TOMÁŠ: „To tvoje trblietavé tielko Tánička...“
Tma, túlenie teplých tiel, túžobné trilkovania...

Titulky: Takže takto trávili títo tridsiatnici teplý týždeň.
Titulky: Trnava, tridsiateho tretí, trochu tragicky...

Tehotná Táňa trepe Tomáša tlčíkom.
TÁŇA: „Ty trubadúr! (Tomáš ticho trpí) Trojičky!“ (trápne ticho)
TOMÁŠ: (tupo, trápne) „Tatranský, Táňa?“
TÁŇA: „Terapiu, Tomáš, terapiu.“

(lid)

ŠPORT

FUTBAL

1. TRIEDA

17. kolo (25. 03. 2012) o 15.30 hod.

SP.ST.VES 2 - 2 STRÁŽE

Góly: Kurta Andrej, Matiko René -
Gavalier Pavol, Barabas Rastislav

18. kolo (01. 04. 2012) o 16.00 hod.

MLYNČEKY 3 - 1 SP.ST.VES

Góly: Soľava Peter, Baran Vladimír,
Pavličko Ladislav - Krolák Ján

19. kolo (08. 04. 2012) o 16.00 hod.

LUČIVNÁ 4 - 0 SP.ST.VES

Góly: Gallovič Anton (2), Gontkovič
Michal, Medvec Rastislav

20. kolo (15. 04. 2012) o 16.00 hod.

SP.ST.VES 2 - 4 KRAVANY

Góly: Matiko René, Michlík Branislav
- Kovalčík Peter (2), Tkáč Peter, Svitaň
Michal

21. kolo (22. 04. 2012) o 16.30 hod.

SP.ŠTVRTOK 2 - 0 SP.ST.VES

Góly: Knurovský Peter, Kukura Peter

3. TRIEDA SKUPINA "B"

10. kolo (15. 04. 2012) o 13.00 hod.

RELOV 0-6 (0:3) SP.HANUŠOVCE

Góly: Veselovský Tomáš (3),
Veselovský Anton, Dudžák Roman,
Tyrpák Peter

FRANKOVÁ 4 -4 (1:3) T.KOTLINA

Góly : Šleboda Ondrej (2), Krišanda
Dávid, Lizák Peter - Podolinský Peter
(3), Pokrivčák Ján

11. kolo (22. 04. 2012) o 13.30 hod.

VOLENO - RELOV

VÝBORNÁ 1 -1 (1:0) FRANKOVÁ

Góly :Dunka Milan - Kurňava Peter

T.KOTLINA 0 - 5 SP.HANUŠOVCE

Góly: Veselovský Tomáš (2), Budzák
Ondrej, Bolcar Pavol, Veselovský
Anton

Tabuľka po 21.kole:

1. SP.BELÁ	21	18	1	2	74 : 19	55
2. SP.ŠTVRTOK	21	17	2	2	66 : 29	53
3. KRAVANY	21	15	3	3	62 : 29	48
4. VIKARTOVCE	21	13	3	5	53 : 31	42
5. V. LOMNICA	21	12	3	6	66 : 35	39
6. VERNÁR	21	11	2	8	41 : 34	35
7. LUČIVNÁ	21	8	6	7	44 : 36	30
8. STRÁŽE 21	21	8	6	7	36 : 46	30
9. V. SLAVKOV	21	8	3	10	48 : 46	27
10. HÔRKA	21	7	5	9	45 : 45	26
11. BATIZOVCE	21	5	5	11	38 : 57	20
12. VRBOV 21	21	5	3	13	32 : 60	18
13. MLYNČEKY	21	5	1	15	24 : 65	16
14. SP.ST.VES	21	4	3	14	29 : 51	15
15. MENGUSOVCE	21	4	2	15	30 : 75	14
16. IHLANY 21	21	2	4	15	30 : 60	10

Po 21. kole, nie je pozícia spišsko-staroveského „A“ tímu najpriaznivejšia. Spolu s Mengusovcami a Ihlánami sa nachádzajú na chvoste tabuľky. Prispela k tomu hlavne nepriaznivá bilancia z posledných štyroch stretnutí, kedy futbalisti Spišskej Starej Vsi odchádzali z ihriska ako porazení.

Tabuľka po 11.kole:

1 ŽAKOVCE	10	7	1	2	36 : 16	22
2 PODHORANY	10	7	0	3	21 : 11	21
3 VÝBORNÁ	10	4	4	2	19 : 15	16
4 FRANKOVÁ	10	3	4	3	21 : 27	13
5 SP.HANUŠOVCE	10	3	3	4	31 : 25	12
6 T.LOMNICA	10	3	3	4	20 : 28	12
7 T.KOTLINA	10	2	4	4	21 : 25	10
8 VLKOVÁ	9	3	1	5	15 : 23	10
9 RELOV	9	2	0	7	15 : 29	6
10 VOLENO 0	0	0	0	0	:	0

V tretej triede skupiny B môžeme sledovať tri Zamagurské mužstvá. Po 11. kole bola Franková na 4. mieste tabuľky, keď strácala na vedúceho v tabuľke 9 bodov. Nasledujú Spišské Hanušovce, ktoré dýchajú na krk Frankovej so stratou jediného bodu. Tabuľku uzatvára Reľov, ktorý doposiaľ získal v deviatich stretnutiach len 6 bodov. (add)

FOTO
BODKA.

Takto sa vo Veľkej Lesnej preháňa na koni mladá slečna Zuzana Šoltýsová.

ZAMAGURSKÉ
NOVINY

Zamagurské noviny, vydáva Divadlo RAMAGU, o.z. Spišská Stará Ves, ročník I, číslo 2, 10.apríl 2012, náklad 400 ks, cena výtlačku 1€, Zamagurské noviny sú zaregistrované Ministerstvom kultúry SR pod registračným číslom EV 4585/12,

Redakcia: Lukáš Marhefka, Simona Bombarová, Lívia Dermová, Ján Gemza.
Externí prispievatelia: Andrea Galicová, Marián Marhefka, Mária Štefaňáková,
Adam Dlhý, Ingrid Majeriková.

Kontakty: Divadlo RAMAGU, o.z., Štúrova 446/54, 06101 Spišská Stará Ves,
IČO: 42232473, noviny@divadloramagu.sk, www.divadloramagu.sk,
tel.: +421 903 991 075, +421 902 257 650